

НЕДОВОДВІЖИМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) δυσκίνητος.
 НЕДОВОДЕРЖИМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) δυσκάθεκτος, δυσκράτητος.
 НЕДОВОЗРІМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. δυσθεώρητος, δυσθέατος.
 НЕДОВОЗВѢЖИМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. δύσφρευκτος, δυσδιάφρευκτος.
 НЕДОВОНОСИМЪ. ἐπιρ. = НЕДОВОНОСНЪ.
 НЕДОВОНОСНЪ. ἐπιρ. δυσβαστάκτως, δυσβάστακτον.
 НЕДОВОСПОДВІЖИМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. = НЕДОВОДВІЖИМЫЙ.
 НЕДОВОСРАЗМѢВЛЕМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) δύσληπτος, δυσνόητος, δυσκατάληπτος, δυσκατανόητος.
 НЕДОВОДЛОΒΛΕΜЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) δυσθήρατος.
 НЕДѠВЬ. ἐπιρ. δυσκόλως, δυσχερῶς, ἐργωδῶς, ἐπιπόνως. = НЕДѠВНЪ. Ἐν συνθέσει, ἰσοδυναμεῖ τῷ δυσ, σημαίνουντι δυσκολίαν. ὡς, НЕДОВОНОСИМЫЙ, δυσβάστακτος, НЕДОВОЗРІМЫЙ, δυσθεώρητος, καὶ τ. τ. (ἐνθα σημειωτέον, ὅτι τινὰ τῶν ἐκ

τοῦ НЕДѠВЬ συνθέτων ἀπαντῶνται καὶ διηρημένως ἐκφερόμενα οὕτω. НЕДѠВЬ Οὔλοβλέмый, δυσθήρατος, ἀντὶ τοῦ НЕДОВОДЛОΒΛΕМЫЙ, καὶ τ. τ.)
 НЕКРАШЕНІЕ, ѳα. οὐδ. ἀκοσμία.
 НЕКРАШЕННЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) ἄκοσμος, ἀκόσμητος, ἀκαλλώπιστος, ὁ μὴ κεκοσμημένος.
 НЕКРОТИМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) ἀπράϋντος, ἀκαταπράϋντος, ἀτίθασος(-σος), ἀτιθάσει(-σσει)τος, ἀνήμερος, ἀκαταδάμαστος.
 НЕМОΛІМЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. (μτχκ.) ἀδυσώπητος, ἀκαμπτος, ἀμετάπειστος ἀνεξίλαστος.
 НЕДІВШІЙ, αλ, ρε. μτχ. οὐδετ. (τοῦ ρ. НЕДІВВІЮ) ὁ μὴ πεφθακῶς, ὁ μὴ φθάσας (116. НЕДІВВЪ, μὴ πεφθακῶς. καὶ 109. НЕДІВШЫМЪ, τοῖς ἀσυμφθάστως).
 НЕСТАВНИЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. ἄστατος, ἀνεπίσχετος, ἀνεμπόδιστος (κοιν. τὸν ὀπιῦον δὲν δύναται γὰ σταματή-